

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

V SPOMIN

Celarčevi Juliji

Nemi stojimo ob tvojem grobu. Spominjamo se tvoje rane mladosti, hčerke proletarskih staršev. Še kot mlado dekle si pomagala med počinčnicami delati staršem v opekarni na Vrhovcih, da ste se lažje preživljali. Bore dinarjev si dobivali za težko delo in vse to se ti je vtišnilo kot družbena krivica v grenak spomin. V tej zavesti in v tem času si se poročila z naprednim fantom Ivanom Celarcem.

Toda nisi mogla brezskrbno živeti v zakonu, saj je v našo deželo prihrumel okupator. Kot prekaljena človeka v mladosti sta se oba z močim takoj po vojni v odprniško gibanje v Polju — v klinični bolnišnici za duševno prizadete, kjer je bil moč medicinskih tehnik. Delala sta v OF bolnišnice z naprednimi strojniki in osebjem ter s sedaj že pokojnim dr. Kano-nijem in dr. Magajno.

Ni ti bilo dano dolgo življenje v zakonu. Februarja leta 1944 so moža odvedli belogardisti na Urh, ga tam zverinsko mučili in ubili. Mnogo si pretrpela, ko si skrbelo za svoja otroka: šestinpolletno hčerko Anico in tri tedne staro hčerkico Darinko ter se preživljala z delom v bolnišnici.

Ob osvoboditvi nisi in nisi mogla pozabiti, da je bil mož tako zverinsko ubit na Urhu. Z vso voljo vzgajati hčerki v naprednem duhu in z mislijo na vse naše žrtve si postala zavestna, prava komunistka.

Po osvoboditvi si se odzvala klicu Primorske po naprednih prosvetnih delavcih. Študirala si ob delu na pedagoški akademiji. Nadaljevala si z že med NOB pričetim delom na terenu, vzgajala mlajši rod z vso silo mlade vdove, da maščuješ svojega moža in pripevaš delež k obnovi in graditvi naše domovine. Opravljala si težko in odgovorno delo ravnateljice, študirala si, imela obilo teženega dela, tako da si morala hčerki začasno dati v oskrbo tašči, pa ju vsak prosti trenutek obiskovala. Bolečina za ubitim možem te je gnala, da si v delu iskala uteho in bila prekaljena aktivistka in prosvetna delavka.

Kjerkoli si delovala — na Primorskem, kasneje na učiteljski vladnici v Ljubljani, kot upravnik občinskega šolskega doma Maksa Perca v Mostah, kot učiteljica v domu Titove mladine in na OŠ Ketteja in Murna na Kodeljevem

— povsod si vedno prenašala svoje znanje in predanost socializmu na mladi rod. Premnogi se te spominjajo z lepo mislijo, saj so pod tvojim mentorstvom postali dobri mladinci in mladinke, aktivni člani naše samoupravne socialistične družbe.

Za vse trpljenje, težave in za svoje plodno delo si prišla več priznanj in odlikovanj. To je bilo skromno zadoščenje za tvojo bogato, s trpljenjem prežeto življenje, ki si ga nesebično podarjala mladini, ljudem na terenu in svoji ljubljeni družini.

Niso pa ti prizanesle bolezni. Šibko zdravje je načelo tvoje telo, najhujša pa je bila bolezen srca, ki ti je vzela življenje.

Ne moremo se potolažiti, da te ni več, draga Julija!

V imenu KO ZZB NOV in VVI ti za vse tvoje delo kličemo: iskrena hvala, tvoji družini pa globoko sožalje!

Naj ti bo lahka slovenska zemlja. KO ZZB NOV in VVI Moste

Djordju Jokiću ob odprtem grobu

Vse, ki smo ga poznali in z njim sodelovali, je globoko pretresla vest, da se je v 58. letu starosti pretrgala življenja Djordju Jokiću, podpolkovniku JLA v pokoju, aktivnemu družbenopolitičnemu delavcu. Kljub hudi bolezni je do zadnjega trenutka razdal svoje moči domovini, družini, soborcu, prijateljem in znanecem, vedno zaviden pošten, skromen in delaven.

Rodil se je kot sin solunskega borca v Nadpolju pri Jajcu. Od tam je bila družina kmalu kolonizirana na rodna polja Slavonije — v Novake, kjer je našla več kruha za številna lačna usta.

Po končani osnovni šoli je odšel s trehobom za kruhom v svet. Najprej v Srbski Elimir (v Vojvodini), kjer se je z vztrajnim delom izučil kolarske obrti prav v času, ko so našo domovino zakrili črni oblaki fašistične okupacije. Domoljubno vzgojen je kmalu navezal stike z naprednimi mladinci. Zato je moral zbežati v Srbijo, kamor je bila izseljena tudi njegova rodbina. Zaposlil se je v rudniku Bor, kjer je bil l. 1942 sprejet v SKOJ.

Kmalu zatem je odšel v partizane in kot borec, politični vodja in komisar čete obšel dober del naše domovine. Sodeloval je tudi v sklenjenih operacijah pri osvoboditvi Primorske in Trsta in se ustavil na Uncu pri Raketi, kjer je pomagal s svojo enoto tamkajšnjim krajanom pri obnovi.

Tam je spoznal svojo življenjsko sopolnico Jožico, tam je sedaj tudi njegov zadnji dom.

Po osvoboditvi je vse do upokojitve vestno opravljal svoje delo kot pripadnik oboroženih sil JLA tako rekoč po vsej Jugoslaviji. Opravljal je zelo zahtevne in odgovorne dolžnosti od komisarja čete, starešine v komandi armadne oblasti do kadrovskega zadeva. Kjerkoli je delal, je gojil najpomembnejšo pridobitev naše revolucije — bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov.

V Slovenijo, ki jo je vžljubil kot rodno Slavonijo, se je zopet vrnil pred 20 leti. Še kot aktivni oficir se je s prihodom v našo KS Moste aktivno vključil v delo družbenopolitičnih organizacij in organov krajevne samouprave. Z odhodom v pokoj se njegova aktivnost ni zmanjšala, nasprotno, postal je še aktivnejši. Prevzemal je razne dolžnosti, čeprav mu kruta bolezen ni prav nič prizanašala. V OO ZK je bil dolga leta član sekretariata, predsednik komisije za idejnopolično izobraževanje in predsednik komisije za kadrovska vprašanja. Deloval je v vodstvu KO ZZB NOV in v predsedstvu KK SZDL, kjer je bil vrsto let njen podpredsednik, in v samoupravnih organih KS Moste. Velik je njegov prispevek na področju SLO in DS, kjer je delal še s posebnim zadovoljstvom.

Bil je sekretar v občinskem štabu TO, kamor je uspešno pre-

našal svoje bogate vojaške izkušnje, še s posebnim zadovoljstvom mladim.

S svojim nesebičnim delom in razumevanjem je pomagal utirati pot delegatskemu sistemu ter vsestransko pravično zastopal interese krajanov in občanov.

Za svoje delo in aktivnost v občini in KS je prejel več družbenih priznanj, že prej pa tudi več vojnih odlikovanj.

Dragi tovariš Djordje!

Iskreno se ti zahvaljujemo za vse, kar si v svojem dolgoletnem plodnem delu naredil za dobro vseh nas in nam bil zgled, kako je treba delati. Pogrešali te bomo kot sodelavca, tovariša, soborca in revolucionarja neizmerno volje in vztrajnosti, doslednega uresničevalca idej in smernic, ki nam jih je dajala ZK s tovarškim Titom na čelu.

Tvoj odhod je težak udarec za družino. Bil si vzoren soprog, oče in vzgojitelj svojih sinov.

Slava in hvala ti za vse, kar si naredil. F. M.

Zapustil nas je Pavel Gale — Černičev oče

Nepričakovano nas je pretresla vest, da nas je zapustil naš dragi vasčan Černičev oče. Z njim smo izgubili nudbo, zaslužnega in uglednega moža, aktivnega člana ZSDL, ZB in drugih organizacij na Jančah in v KS Besnica.

Že v bivši Jugoslaviji si je ob trdnem kmečkem delu vedno našel dovolj časa za kulturno delovanje. Sodeloval je v igralski skupini in pevskem zboru. Izobraževal se je, si širil obzorje ter se oblikoval v naprednega in razgledanega človeka.

Med vojno je Černičeva hiša med prvimi postala zatočišče partizanov in aktivistov. Pavel Gale pa je kot član gospodarske komisije predano opravljal svoje poslanske: zbiral je hrano za partizane, jo odvažal na dogovorjena mesta in kot aktivist opravljal še druge naloge na terenu. Pri tem je za las išel smrti, saj so ga Nemci hoteli ustreliti prav pred domačim pragom. Za zaslužno in predano delo med NOB je prejel medaljo zaslužno za narod.

V novi Jugoslaviji je z vso

vnemo sodeloval pri obnovi in graditvi naše socialistične skupnosti. Požrtvovno in vestno je opravljal razne funkcije. Bil je več let odbornik OLO Ljubljana-okoličja, dolgoletni odbornik KO Janče in član odbora SZDL Janče. Posebej se je v gradbenem odboru zavzemal za gradnjo nove šole. Kot predsednik in član šolskega odbora osnovne šole Janče je tudi veliko pripomogel k napredku šole in ureditvi šolske stavbe. Kot odbornik KZ Besnica je mnogo napravil za razvoj kmetijstva v kraju. Pri elektrifikacijskem odboru se je trudil, da je čimprej povsod zasvetila električna luč.

Za svoje predano delo v družbenopolitičnih organizacijah je prejel bronasto priznanje OF, priznanje KS Besnica idr. Tudi v svobodi je bila Černičeva hiša odprta za vse: tu so bili sestanki, kuharski tečaji, ustavljali so se turisti in vedno našli gostoljubje in prijazno besedo. Šolski mladinci je Černičev oče kot medvojni aktivist prepričljivo pripovedoval do-

M. A.

KLOPCE

Tudi pri nas deluje gasilsko društvo

Naše prostovoljno gasilsko društvo Klopce je bilo ustanovljeno lani in ima trenutno 34 članov. Konec prejšnjega meseca je bil sklican občni zbor, na katerem smo pregledali lanskoletno društveno delovanje, sprejeli plan za letošnje leto in spremembo društvenega statuta, izvedli nekatere kadrovske spremembe v društvu, se pogovorili o gradnji gasilske garaže, o domu DPO Klopce, o nabavi črpalke, gasilskega orodja in vozila, prapora in paradnih uniform. Sklenili smo, da se po možnosti udeležujemo prireditvev v občini, predvsem tekmovalja v septembru in tečaja za strojnike. Glede tekmovalja nam je dala lep zgled pionirska gasilska desetina, ki se je udeležila majskega občinskega tekmovalja v Šmartnem pri Ljubljani ter dobila diplomu in zahvalo za sodelovanje. Letos je nastopila zunaj konkurence v A ekipi. Tako nam dokazuje, da se da v kratkem času pripraviti na tekmovalje, vendar samo z redno udeležbo na gasilskih vajah.

Naj se ob tej priliki zahvalim pionirski gasilski desetini iz GD Dolsko za pomoč pri gasilskih vajah dne 23. maja v Križevski vasi ter za prevoz na tekmovalje. Dogovorili smo se, da bo v prihodnje sodelovanje med društvi še trdnjše.

Občni zbor sta pozdravila in se vključila v razpravo tudi predstavnik občinske gasilske zveze tovariša Miklavž in Bricelj. Hvaležni smo jima za spodbudne besede, pričakujemo še nadaljnje sodelovanje pri reševanju začetnih težavah društva. Tovariš Bricelj je tudi podelil diplome »gasilca«, ki so si jih pridobili člani na uspešno opravljenem tečaju marca letos v Križevski vasi.

Z gasilskim pozdravom: Na pomoč!

SREČKO LIKAR

VEVČE — ZGORNJI KAŠELJ

Ribiška družina Vevče

Delegati ribiške družine Vevče smo se 8. junija zbrali na izredni skupščini. Razpravljali smo o gradnji ribiškega doma v Zalogu. Po krajši razpravi smo sklenili, da bomo iz dosedanjega skladišča napravili dvorano, v kateri bomo imeli razne sestanke in prireditve. Poslojke nekdanje usnjarne in stanovanjsko zgradbo ob Ljubljani bomo obnavljali postopno.

Glede načrtovanja ribnika v dolini Brezja pri Podlipoglavu smo sklenili, da z delom prenehamo. Zaradi neugodne lege in močvirja je nadaljnje delo s stroji za izkop ribnika nemogoče. Zgraditi bi morali hišo za čuvaja, a ker gradimo ribiški dom v Zalogu, ni denarja za vse. IO RD Vevče je skupščina pooblastila, da parcelo proda ali zamenja.

Na prostoru nekdanje Mazovčeve — Gmajnarjeve hiše v podgorju Debnega vrha bodo družbenopolitične organizacije KS Vevče — Zg. Kašelj in Papirnica Vevče postavili spominsko obeležje.

Pri Gmajnarjevih so se že v stari Jugoslaviji zbirali napredni politični delavci. Nudili so jim zavetje pred takratnim režimom. Vsa družina Mazovčev je bila napredno usmerjena in imela velik politični vpliv v nekdanji poljski in dobunjski občini. Takoj po okupaciji leta 1941 so bili Mazovčevi fantje med ustanovitelji

ZALOG

Založani so se tudi letos množično odzvali vabilu družbenopolitičnih organizacij in skupščine KS na praznovanje krajevnega praznika, posvečenega to pot tudi 40-letnici OF. Prireditvev 27. junija pri združenem domu je bila združena z odkritjem spomenika padlim železničarjem postaje Zalog, o čemer poročamo na 1. strani. Bogat kulturni program sta poglobila še podelitev priznanj KS Zalog in bronastih priznanj OF ter razvijte prapora taborniškega oddreda Rdeči Zalog. Po slovesnosti se je razvilo sproščeno tovariško srečanje.

Marjan Srebrnjak

Taborniki oddreda Rdeči Zalog

sredi prireditvev ob krajevnem prazniku

Letos se je naš oddred že drugič vključil v praznovanje krajevnega praznika. »Že« bi si lahko nepoučeni misli kot »selec«, zato velja spomniti, da naš oddred obstaja šele poldrugo leto.

Vsak začetek je težak. Tudi nam ni bilo prizaneseno. Skupaj s šolo in predvsem s KS pa smo prve težave uspešno prebrodili. Marsikako uro in dinar smo vložili v organizacijo in uspeh ni izostal. Res se še ne moremo meriti s »starejšimi« oddredi, vendar smo s ponosom in zadovoljstvom prebrali poročilo o svojem delu na letni konferenci.

Letošnje leto smo lahko zastavili smeleje. Delujemo v vseh starostnih skupinah (murni, MC, TT in klubovci). Udeležili smo se že tudi več tekmovalj in se kar lepo uvrstili.

In kako smo se vključili v praznovanje krajevnega praznika? Prvič z očistevalnimi akcijami, kar je že naša stalna praksa. Pripravili smo prijateljsko srečanje vseh »klubovcev«, bivših tabornikov in prijateljev tabornišva, in sicer 20. junija v Gostinci za vse oddrede iz občine.

V dne 27. in 28. junija pa je

bil naš program takle: Na drsališču v Zalogu smo 27. junija zjutraj postavili propagandni tabor in povabili poleg oddredov Crni Mravi, Zvezda in Jarskega oddreda še Bičkovo skalo, Rožnik in Zlatorog na orientacijsko tekmovalje in taborniški kviz. Popoldne smo prisostvovali odkritju spomenika na železniški postaji v Zalogu, takoj za tem pa na proslavi KS, kjer smo razvili in prevzeli naš prapor. Po proslavi smo se vrnili v tabor, po večerji pa zakurili taborni ogenj in razglasili rezultate. Nato smo imeli ples: odprt je bil tudi bife z brezalkoholnimi pijačami. Ob 23. uri je bila po stari navadi v taboru tišina. Naslednji dan smo imeli po zajtrku še kviz tekmovalje.

Torej: organizacijskih, tekmovalnih in zabavnih opravil kar dovolj, tako pa si nabiramo tudi izkušnje za še zahtevnejše programe, ki so pred nami.

— grom —

bosta zastopala RD Vevče S. Rode in I. Benedik.

Razpravljali smo tudi o nedelavnosti nekaterih ribičev, ki hromijo voljo do dela še pri drugih. Za odpravo tega bo IO RD Vevče do naslednje skupščine pripravil predlog o obveznem delu s širšo obrazložitvijo, kdo je dela oproščel in kako se mora opravičiti. V počastitev krajevnega praznika KS Vevče — Zg. Kašelj prireja ribiška družina tekmovalje: za člane RD lov rib v Ljubljani in peterboj v metu obtežilnika v tarčo, za pionirje in mladince pa peterboj v metu obtežilnika v tarčo; na ribiškem pikniku pa pridejo na svoj račun vsi ljubitelji ribiških poslastic.

IVAN BENEDIK

25. MAJ — LJUBLJANA

Naše naselje

KANCIJAN HVASTIJA